

סבא בחלון הראונה

ניני – מין כנוי כזה.
לא השם האמיתי.
ניני, זאת אומרת נכדתי,
פוקחת זוג עינים שואלות,
כחלות, גדולות,
מול המראות והקולות.
חלון הראונה קורץ לניני.
ניני מתפעלת: סבא בחלון!

בשוק של מחנה-יהודה
ידי עוטפת את ידה.
אני וניני, איזה כף,
ביחד בחלון המשתקף.
לרגע – ניני מלפנים,
לרגע – סבא מן הצד,
עם הסלים מול החלון ויד בידי.

והחלון מלא באנשים
בני עשרים, שלשים, ששים,
והם כלם שקופים, כמו בחלום,
וסבא מן הצד הזה של החלון.
סבא – בעינים של האחרים.
סבא – הצעיר מכל הצעירים!